

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 49

(3789)

Год. XXXIII

Четвъртък, 22 април 1976 г.

Цена 2 стотинки

УВЕРЕНА КРАЧКА

Всеки член на колектива — с личен принос за изпълнение на конгресните решения

- Над 40 на сто ръст на продукцията
- Целта — оценка „К“ за цялата продукция

Работниците от участък „Кристализация на натриев сулфат“ на Шапелния завод при ХК „Свилюз“ — Свищов неапатно обещаха да участвуват активно в съревнование то през конгресната година. През първото тримесечие те произведоха 2015 тона натриев сулфат — с 40 на сто повече в сравнение със същия период на миналата година. Това даде възможност за стоковия фонд да бъде предоставен 100 тона натриев сулфат повече от предвидено то. С най-високо изпълнение на плана посрещна XI партиен конгрес смяна „Г“ с на чалиник Кольо Петков, в която работят изтъкнатите апарати Антон Капелов, Ангелина Врайкова, Славка Трифонова и други.

Радостта на колектива дойде не само от изпълнението на количествените показатели и от повишеното качество. От влизането на участъка в експлоатация досега за пръв път бе постигнато 98 на сто първо качество на продукцията. Колективът е решен до края на първата година от седмата петилетка да заслужи оценка „К“ за цялата продукция.

Успехите са плод на стремежа на всеки член на колектива да даде своя принос за повишаване ефективността на производството. Началото започна с извършената реконструкция и модернизация на част от съоръженията със собствени сили по почина на видинските химици. Усъвършенствувана бе сушилната инсталация. Своя принос дадоха и рационализаторите с ръководител Борис Кърчев, които подмениха редуктора на центрофугата. Стабилизирането на процеса „Неутрализация“ спомогна да се увеличи производителността на труда, да се повиши качеството и значително да се удължи „животът“ на инсталацията.

През тези дни по-богата и разнообразна е организаторската и политическата работа сред младите работници. Всички смени се запознаха с материалите на конгреса и изразяват своята работническа подкрепа на неговите решения.

Следконгресните делници в участък „Кристализация на натриев сулфат“ са изпълнени с грижата за превръщане 1976 в година на качеството — главно условие за ефективността на производството. То ва ще бъде не само производствен успех, но и извоювано доверие за марката „Свилюз“. Планът за първата петнадесетдневка на април е преизпълнен с 10 000 кг натриев сулфат при 100 на сто първо качество. Уверена е крачката на колектива, устремил се да даде своя принос във всеобщия родното движение за изпълнение на решенията на Единнадесетия партиен конгрес.

Ангел СТОЯНОВ

ДА БЪДА ПРЕДАН ДОКРАЙ...

Тържествена клетва на първокурсниците от ВТУ

Вторник беше ден, който възпитаниците на Великотърновския университет „Кирил и Методий“ дълго ще помнят. ден на равносметка, в който те демонстрираха своята вяроност към делото на Партията, готовността си да бъдат достойни синове и дъщери на българския народ.

Най-напред в аурата на университета отличниците, комсомолските активисти и преподавателите се срещнаха с първия секретар на Окръжния комитет на Партията Никола Василев. На срещата присъстваха и секретарят на комитета Маргарита Кемалова, първият секретар

на градския комитет на БКП Николай Цонев, председател на градския народен съвет Иван Генджов, първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Радослав Радославов.

Другарят Никола Василев говори за своите впечатления от работата на Единнадесетия партиен конгрес и за задачите, които произтичат от неговите решения за развитието на образователното дело у нас, за перспективите пред окръга и за отговорната роля на младежите и Комсомола в борбата за превръщане в реалност на партийните предначертания. Той

изтъкна, че лозунгът на седмата петилетка „Ефективност и качество — качество и ефективност“ трябва да намери реално покритие и в учебната, издйно-възпитателната и научната дейност на студентите. Другарят Василев се спря и на отговорните задачи на Комсомола при осъществяването на партийната повел.

Секретарят на университетската комсомолска организация Руси Русев прочете и връчи на другаря Никола Василев доклад за дейността на студентите в навечерието на конгреса и обеща, че новите завоевания в цялостната работа по подготовката на идния убедени и висококвалифицирани млади специалисти.

След това при паметника край Бялван се състоя въздушно тържество. Присъстващите около 700 първокурсници посрещнаха с мощно ура знамето на университетската комсомолска организация. Ръководителите на отделните групи рапортуваха, че агитационно-просветните походи „Единнадесет ръча“ са завършили успешно. Във вечерната тишина на това свято място прозвучаха клетвените слова: „Заклевам се да бъда верен до смърт на Българската комунистическа партия, да бъда предан докрай на делото на работническата класа...“ Първокурсниците доприбраха устни до елената коприна със свещените думи „Заклех се!“

Приветствия по случай тържествения обет към присъстващите произнесеха Радослав Радославов, доц. Ангел Давидов, зам.-ректор на университета, курсанти, пионери и средношколци.

Беше изпратена поздравителна телеграма до Централния комитет на Партията.

Състоя се тържествена проverka-зая.

Веселин ХРИСТОВ

СЪВЕТСКА ДЕЛЕГАЦИЯ

Завчера в окръга пребивава съветска делегация, водена от заместник-председателя на Държавния планов комитет на СССР Николай Слюнов. Съветските специалисти бяха придружени от министъра на машиностроенето и металургията Тончо Чакъров и от заместник-председателите на Държавния комитет за планиране Пенко Смолев и Георги Георгиев.

Във Велико Търново гости те бяха приети от първия секретар на Окръжния комитет на Партията Никола Василев. В дружеска атмосфера бяха водени разговори, касещи развитието на интеграционните процеси в машиностроенето между България и Съветския съюз и по-конкретно местото на окръга в тези процеси.

След това съветските специалисти и придружаващите ги лица, съпроводени от Николай Пашов, секретар на Окръжния комитет на БКП, Георги Димитров, зам.-председател на ОНС и други посетиха МЗ „Червена звезда“ — Дебелец. Гостите разгледаха завода и се запознаха с продукцията му, голяма част от която е предназначена за износ в СССР.

Директорът на предприятието Стефан Василевски информира гостите за проблемите, които заводският колектив сега решава за успешно изпълнение на решенията на Единнадесетия партиен конгрес.

Йордан ВЕЛИКОВ

Незабравими срещи

Във връзка със Седмичната деека книга и изкуства та за деца във вторник съпни гости на пионерите и чав дърчетата от Първомайци, Стражици и Джунонища бяха писателите Георги Струмски и Ирина Токмакова. Вечерта в Окръжния младежки дом на културата артистът от Театъра на словото — София Кирил Димитров изнесе рецитала „Априлски епопеи“.

Вчера в сладкарница „Полтава“ — Велико Търново за чавдърчетата от няколко училища на окръжния град бе организирано детско утро. Следобед за децата от Раданово и Дебелец артистката от Театъра на словото — София Хелен Димитрова изнесе рецитала „Легенди на България“.

Вана ЦОНКОВА

Добрите пожелания да станат дела!

В ТСК — Сушица програмата за подобряване условията на работа в кравефермата се реализира успешно ● Резултатите са незадоволителни ● Защо няма специалисти?

През последните една-две години ръководството на ТСК — Сушица насочи своето внимание и грижи към подобряване на условията на труд и бит на животновъдите и особено на тези, работещи в кравефермата. Тук бяха изразходвани почти всички средства на клоната, определени за строителство и ремонт. В резултат на тази правилна политика на ръководството сега в кравефермата са механизирани почти всички процеси, като е построено едно ново хале и са реконструирани две от старите. Асфалтирани са основният път и граждовите пред обориите. Обзаведен е клуб на животновъда, в който са окачени табелата за отчитане на социалистическото съревнование. Редовно работи банята, раздалено е работно облекло. От февруари за животновете е осигурен превоз до работното им място и обратно. Тези придобивки са помогнали към фермата да бъдат привлечени по-квалифицирани кадри, да се намали доскоро съществувашото тежкост сред тях.

Въпреки това икономическите резултати не са добри. Традичията да не се напускат по

следното място в окръга като че ли се е оказала редовно профилактично лечение, тъй като доскоро не е имало ветеринарен лекар. Слаб е контролът и на продуктивните качества на животните. Дори и сега в селскостопанския клон няма техник по племенно дело. Честа е смяната и на зоотехниците през последните години.

Тези факти поставят един тървде сериозен въпрос. Защо в Сушица не се задържат специалистите? Трудно е да се отговори на този въпрос, защото когато работата някъде не върви виновниците винаги са много, много са и недоволините.

ТСК — Сушица е един от клоновете, в които условията за работа не са от най-благоприятните, заплащането — също. И може би затова тук е още по-необходимо внимание то и грижата на АПК — Стражица и най-вече на местната общественост към тези хора. Но от години вече се получава така, че комплексът като че ли е дигнал ръце и се е примирил с положението, а в селото се е създадала недотам ведрата атмосфера за работа. И ръководствата, и специалистите се сменят година след година — всяко със свои методи и прийоми на работа, със свои цели и амбиции. И без възможност да ги осъществява. Така се стига до положението да се хвърлят много средства за хубави начинания, които в крайна сметка не водят до подобряване на работата в ТСК. И ако ръководството на АПК — Стражица не вземе мерки да спре това текучество, ако не се намеси общинският партиен комитет и с целния свой авторитет не помогне да се прекратят то, още дълги години само ще си пожелаваме добрите успехи.

От името на присъстващите бе изпратена поздравителна телеграма до Централния комитет на БКП.

Изнесена бе богата литературно-музикална програма.

Петър ДИМИТРОВ

Бойци на Родината

Във вторник във Велико Търново тържествено бе чествана 25-та годишнина от създаването на Гражданската отбрана. В салона на фабриката „Васил Мавриков“ бяха дошли много дейци на Гражданската отбрана от окръга, граждани. Сред тях бяха ветерани, работили четвърт век за повишаване подготовката на трудеците се.

Доклад прочете полковник Марин Маринов, началник на Окръжен щаб ГО. Той говори за основните цели на Граж

данската отбрана на НРБ — подготовката на населението за защита, укрепване отбранителната способност на социалистическата ни родина. Докладчикът подчерта постигнатите успехи.

От името на присъстващите бе изпратена поздравителна телеграма до Централния комитет на БКП.

Изнесена бе богата литературно-музикална програма.

Емилия ГУГОВА

ПО ЛЕНИНСКИ ПЪТ

106 години от рождението на В. И. Ленин

Издълбано в камък и извезано върху знаме, неговото име ще живее вечно!

Подето от милиони хора, неговото дело ще пребъде!

Ленин!

Ленин — „великият комунист на света“, както го на рече Леонид Брежнев при посещението си в Ульяновск във връзка със 100-годишнината от рождението му — е свършен пример за политик от нов тип. Той е най-високият идеал за скромност и деловитост, за целеустременост и всеотдайност в революционната освободителна борба на работническата класа.

Ленин — гениалният продължител на делото на Маркс. С неговия живот и с неговата дейност е свързана цяла епоха в историята на човечеството. Той направи научен анализ за най-големите събития. Той даде отговор на най-важните и сложни въпроси на общественото развитие. Теоретическото наследство на Ленин е незаменимо оръжие в борбата срещу стария свят, в усилията за изграждане на комунистическия строй.

Ленин — организатор и вожд на Комунистическата партия на Съветския съюз. Партията, която стана знаме носец на социализма, мира и прогреса в света; партията, която спечели любовта и уважението на трудолюбивите хора със своята преданост към марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм; партията, която на своя XXIV конгрес издигна Програмата на мира — продължение на знаменателния Ленински декрет за мира, програмата, възпята най-светлите стремежи на съветските хора. Този исторически документ окриля надежда и упование човечеството, разкри пред него пътя на мира, сътрудничеството и

разбирателството.

Ленин — създател и вожд на първата в света социалистическа държава. Под негово ръководство победи Великата октомврийска социалистическа революция. Целият изтъкан от мисъл и нерв, той прави с ръка характерен, енергичен жест и Петроград се разтърсва от топовен грохот! С трясък се пропукват ледовете на Зимния. Ражда се държавата на пролетарската диктатура. Установява се най-справедливата власт на тази земя. Ленин предвиди нейното бъдеще. Той определи всичко, каквото ще бъде необходимо на страната на Съветите — мир, труд, свобода, братство, равенство.

Двадесет и петтият конгрес на КПСС още един път потвърди волята на съветския народ да продължава неотстъпно борбата за мир в света, излезе с предложение за сключване на Световен договор за неупотреба на сила в международните отношения.

Всеки български комунист, всеки български патриот, изпитва дълбоко удовлетворение и от обстоятелството, че поредният най-висш форум на БКП — нейният XI конгрес, бе също пропит от ленинския деловитост и творчески размах, че той отново потвърди нашия непоколебим стремеж да се укрепва и задълбочава братството между българския и съветския народ, нерушимото единство между техните комунистически партии, които вървят в единен строй по пътя на Ленин.

Ленин!

Извезано върху знаме, неговото име ще живее вечно! Подето от милиони хора, неговото дело ще бъде безсмъртно!

Г. ВЕДРОДЕНСКИ

Безсмъртно и велико дело

Тържествено събрание във Велико Търново по случай 106-та годишнина от рождението на Владимир Илич Ленин

Снощи в салона на Дома на Народната армия във Велико Търново се състоя тържествено събрание по случай 106-та годишнина от рождението на Владимир Илич Ленин. Тук бяха Никола Василев, първи секретар на Окръжния комитет на БКП, Злати Шапелов, председател на Окръжния народен съвет, Христо Станев, Маргарита Кемалова, инж. Йосиф Добрев, секретар на Окръжния комитет на Партията, Николай Цонев, първи секретар на градския комитет на БКП във Велико Търново.

Доклад за живота и дело то на вожд на Октомврийската социалистическа революция.

Снощи в салона на Дома на Народната армия във Велико Търново се състоя тържествено събрание по случай 106-та годишнина от рождението на Владимир Илич Ленин. Тук бяха Никола Василев, първи секретар на Окръжния комитет на БКП, Злати Шапелов, председател на Окръжния народен съвет, Христо Станев, Маргарита Кемалова, инж. Йосиф Добрев, секретар на Окръжния комитет на Партията, Николай Цонев, първи секретар на градския комитет на БКП във Велико Търново.

Неговото безсмъртно дело, неговите всепобеждаващи идеи вече десетилетия наред вдъхват новият борбата за социални правдини, за мир и прогрес, чертават перспективите на светлото комунистическо утре. Няма по-ярко доказателство за дълбоката жизненост и сила на ленинските идеи от крупните успехи, постигнати в страната на съветите в изграждането на едно ново общество, от грандиозната програма за развитие на съветската държава, начертана от XXV конгреса на КПСС.

В борбата за изграждане на развитото социалистическо общество, каза докладчикът, на шата страна върви по пътя, осветен от марксизмо-ленинското учение, в единен строй със Съветския съюз и другите страни от социалистическата общност. Опитът и постиженията на ленинската Комунистическа партия, на съветската държава за нас са били винаги непресъхващ извор на сила и упование...

От името на присъстващите бяха изпратени поздравителни телеграми до Централния комитет на БКП и Централния комитет на КПСС.

Мария ВАСИЛЕВА

П. КЛИШАНОВ

ОТЧЕТНО-МАНДАТНА СЕСИЯ

Вчера в салона на Профсъюзния дом на културата във Велико Търново се състоя отчетната сесия за мандата на градския народен съвет в старопредстолия град. При съставуваха съветниците в район на Великотърновската община, членовете на постоянните комитети, изпълномощниците от съставните селаръководителни на стопански предприятия и учреждения. В работата на сесията взеха участие Димитър Църков, първи зам.-председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, и Николай Цонев, първи секре

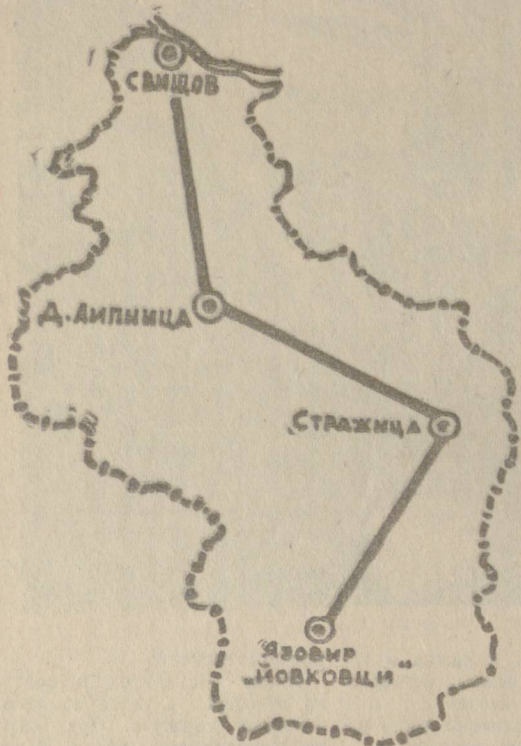
тар на градския комитет на Партията.

Експозе по предварително раздаления отчетен доклад за дейността на градския народен съвет през периода 1974-1976 година направи Иван Генджов, председател на изпълкома на съвета.

След изказванията и разискванията по доклада другарят Димитър Църков даде положителна оценка на досегашната работа на изпълкома, общественения съвет и службите на народния съвет в окръжния център.

Един пролетен маршрут ОТ БАЛКАНА ДО ДУНАВА

по следите на крилатия призив „За делото на Партията на всеотдаен младежки труд, учение и творчество“

„Ние имаме млади поколения, на които спокойно ще поверим съдбата на комунизма в България“. Искан да започна с тези думи, изречени от другаря Тодор Живков от трибуната на Единадесетия партиски конгрес, не защото съм търсил съзнателно и преднамерено личности, отговарящи се от връстниците си с нещо изключително. Маршрутът из окръга от Балкана до Дунава беше избран произволно, хората, с които се срещнах — също. Но навсякъде младостта превръщаше в дела предначертанията на знаменателния партиски форум, доказваше себе си, определяше пролетната младост на родината.

На пръв поглед

В долината на река Веселина

нищо не беше се променило. Като винаги през април бис тропуваха пролетна вода продължаваха неспирния си

тримесечие. В изготвената по този повод справка видях, че наред с първенца в трудова надпревара — бригадата „Л. Димитрова“ от Завода за велпие и амбалаж, най-високи и, което е по-важно, най-устойчиви постижения имаше бригада „Ю. Гатаня“ с ръководител Йордан Неделков от Завода за метални конструкции.

бяг между хълмовете, потънали в белоцветна прележа. Само стената на язовир „Иовковци“ не беше същата. Могащата й снага наблягаше височината на последната ко

та. Много пъти е ставало дума за момчетата, които се трудат тук. Този път се отправих към огромния съветски електрически багер, чиято кофа с две загребвания, като на шега, пълнеше със скална маса многотонните „Перлини“.

Оказа се, че багеристът и помощникът му Димитър и Лидия Азманови (на снимката) са създали съвсем скоро своето семейство. Може би поради по-големия си опит, придобит на язовирите „Камчия“ и „Ясна поляна“ и в Девиенската низина, Димитър е категоричен:

— Убеден съм, че до септември ще насипем стената. При сегашните условия, заедно с другата смяна, т. е. брат ми и съпругата му, „изпращаме“ към обекта повече от 1000 кубика скална маса дневно. При нас няма леко, колкото идват като неспирен поток, а не трябва да чакат. Но докато е тази „хала“ (той удри приятелски с ръка корпуса на багера), няма причини да не удържим на думата си...

„Компасът“ сочеше Стражица, където тъкмо започваше заседание на градския комитет на Комсомола. Една от точките на дневния ред беше отчет на съревнованието между младежките производствени единици през първото

Слабаков. Изобщо в тази уютна обстановка прекарваме свободното си време всяка вечер.

Както винаги завещаващият клуб Гинка Николова е на поста си. Наистина, снабдяването малко „жуца“, но винаги се намират безалкохолни напитки и кафе.

Дълго разговаряхме и с председателя на клубния съвет Георги Ангелов, и с Димитър Попов, и с Бонка Панайотова. Мнението на всички беше едно — скалата е изгонена отук завинаги — не що, в която можах да се уверя със собствените си очи...

И накрая без сам да знам как последният пункт от маршрута се оказа химкомбинат

елементи. А един елемент „създаваме“ от около 200 различни позиции. Досега не сме грешили...

Наблюдавах ги как майсторски се справят с тоновете метал, които всеки ден минават през ръцете им, как уверено отстраняват онези милиметри отклонение, които после биха се оказали фатални и си помислих, че тези 127 на сто изпълнение на нормите през тримесечието съвсем не са предел за тях...

След това сам „се хванах“, че избраната тема ме подвеща да надниквам все в трудовете делници на младежите. Затова, а може би и поради настъпващата вечер, се озовах в един

три (лучки без коментар

— отличен атестат за всеотдайността и дръзновенето на механизаторите от бригадата „Г. Трайков“ (на снимката) с ръководител Флавиан Илиев в химическия цех на Шапелния завод.

Внезапно се запалва сушилнята за целулоза. Изгарят много съоръжения, и контролно-измерителни уреди. Тогава Кирил Александров, Благо Манев, Димитър Цеков, Аспарух Голубинов и Ибрагим Салиев за рекордно кратък срок възстановяват цялата механична част с извършен труд.

Излиза от строя байер циклоредукторът и наполовина се намалява натоварването на пета технологична линия. Според графика този ремонт трябва да се извърши за 48 часа, но бригадата, Ангел Домеников, заедно с Благо и Аспарух, отстраняват аварията за 6 часа без да бъде спряно производството.

Веднъж късно вечерта в цеха са извикани „по тревога“ Петър Петров, Тибериус Георгиев, Стефан Иванов, Димитър Цеков и Аспарух Голубинов. Аварирала е една вакуумпомпа. До 4 часа сутринта, без да се спира производството, повредата е отстранена...

Много неща, които заслужаваха да влязат в този репортаж, останаха неразказани. Но какво пък, нека се знае най-важното — младостта на окръга следва неотклонно верния път, начертан от Партията...

Веселина ДОЛЧИНКОВ

Експедиция „Родопи-76“

Пещерният клуб „Дервент“ при ВТУ съществува вече няколко години, но досега е нищо не напомняше за себе си. Неотдавна неговите членове организираха крупна прова — експедиция в Триградския район на Родопите.

Първото сериозно изпитание беше пещерата Горна Каранска. С прожектори и каски, обвързани с въжета, пещерниците проникнаха през тесния вход. Едва ли може да се предаде с думи красотата на скалните образувания, които лъчите на фенерчетата и карбидните лампи изтъкваха от непрогледния мрак. Огромни дървета, нежни дантели, тръби на орган, женски фигури в стил Пикасо...

Всеки следващ ден носеше все нови впечатления. От белия цвят на специалните спелеоложки костюми не остана и помем, очите вече не боляха от резкия блясък на светлината, а след шест часа в „Имамовата дупка“, свързана с толкова чудни легенди и предания, стана ясно, че пещерният трайба да бъде и алпинист, и акробат, и какво ли не още...

Като великолепен финал на експедицията дойде провикването в пещерата „Дяволското гърло“, в която пропада буйната Триградска река. Човек изкачва замаяни 106-те метра от долина до горния отвор и когато най-после излезе горе, под краката му, сред водния прах от дъха на гърлото, засява дъга.

Но най-голямата изненада бяха хората от този край. Смайващото посрещане, което жителите на село Ягодина устройваха на експедицията, беше тема на всички разговори. И всички си обмисляха, че ще се върнат пак.

Марин ГИНЕВ

ТИИ ТВОЕТО ДРУЖЕСТВО

Новото производство

— дълг и чест

Комсомолското дружество при цех „Терминал“ на Завода за запаметяващи устройства във Велико Търново беше създадено през лятото на 1973 година, когато на първото събрание беше решено то да носи името на борещо-антифашист Емил Попов. Тогава младият колектив наброяваше около 20 души, повечето от които тясно свързани с цехта си с новото производство — апаратури за предаване на данни. От самото начало комсомолците приеха като основна задача това ново производство да бъде усвоено успешно, за да спечели и затвърди своя територия в промишлеността на града. Едновременно с това грижата за формиране на единен и боеспособен колектив беше първоосновна за комсомолското ръководство.

Трудностите не бяха малко. Беше обработена огромна по обем конструктивна и техническа документация, монтажът и настройката на изданиата погълтаха много сили и време. Въпреки това дружеството се отличаваше в движението за ТНТМ, с разнообразна и интересна културно-масова и спортно-туристическа дейност.

През миналата година за сравнително късо време, въпреки някои трудности, успяхме да изработим пробни серии на терминал ЕС 8501 и на линейните преобразователи ЕС 8001, ЕС 8003, и ЕС 8030.

Сега основната задача пред комсомолското ръководство на цеха е мобилизиране на силите за успешно изпълнение на производствената програма. Значителният брой нови членове в дружеството поставя нови изисквания към организацията на цялостната комсомолска дейност. Реализирането на производствената програма за годината ще бъде първата крачка на младия колектив на цеха през седмата петилетка. Затова комсомолското ръководство и всички активисти приемат като свое неотменно задължение поелата да работят неуморно за открояване на личния младежки дял в изпълнението на отговорната задача — сложната електронна технология на новото производство за старопролетния град.

Ето и още сега основното е да се установи най-ефективна връзка и начин на взаимнодействие с административното ръководство в цеха, комсомолската организаторска работа да стане близък помощник при изпълнението на производствените задължения. Много работа предстои и по сплотяване и формиране на още по-здрав младежки колектив, който сега наброява около 65 души и продължава да расте.

инж. Бончо АНТОНОВ
секретар на дружествения комитет на Комсомола при цех „Терминал“

Младежта и Априлското въстание

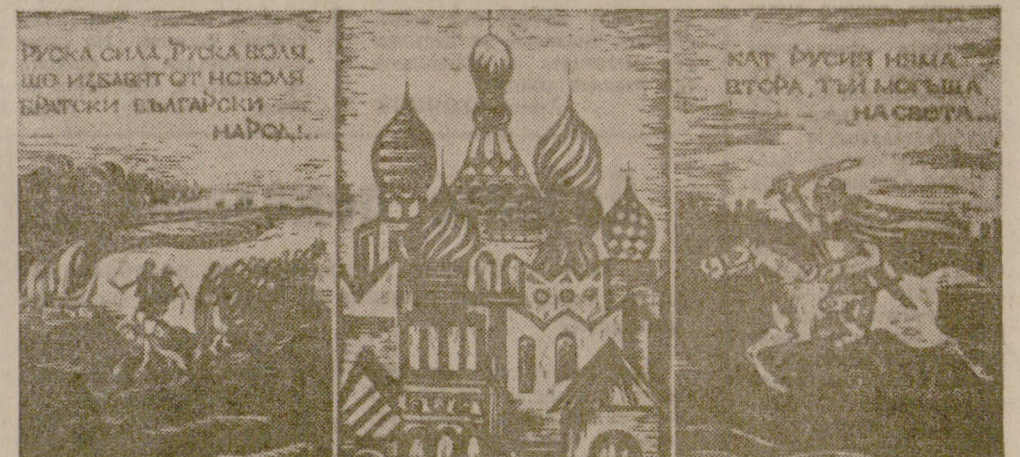
В чест на 100-годишнината на Априлската епопея по инициатива на градския комитет на Комсомола, туристическо дружество „Трапезица“ и бюро за ученически туризъм 1100 пионери и средношколци от Велико Търново участваха в тематичната екскурзия до Стрелча. Па нагорише и Оборище. Това беше заключителният етап на тяхната обща историческа тема „По пътя на Кървавото писмо“.

Край паметника в местността Оборище с тържествен ритуал бяха връчени комсомолските книжки на осмоласниците — априлски набор на Димитровския комсомол.

Таня ЧУХОВСКА

Неотдавна по случай 100-годишнината от безсмъртия подвиг на априлци във Велико Търново се състоя викторина на тема „На априлци бунтовни и Бузлуджа горда — достоен чедо“. Участваха отборите на Завода за запаметяващи устройства, фабрика „Д. Георгиев“, фабрика „В. Мавриков“, Завода за храна, Окръжна болница, Окръжен народен съвет и Завода за телевизори и радиоприемници. След напрегната борба и изравняване на точките между най-добрите, журито присъди първо място на представителите на Завода за телевизори и радиоприемници.

Михаил ДОНЕВ

Иван СТЕФАНОВ — Елена

Триптих за свободата

(Из окръжната изложба на самодейното изобразително, приложно и фотоизкуство)

МЛАДИ ТВОРЦИ

Офелия Крумова

Може би тя ще бъде една от ято млади поети, които през последните години отлетяха от Великотърновския университет. Много е рано да се гадае за бъдещето на един млад човек, каквато е Офелия Крумова, студентка от втори курс българска филология. Но първите стихове подхвърлят свежо, образно виждане на света. Някъде то е дръзко, непринично, непримливо — като младостта, на то всяко начало. Избистрената и дълбока мисъл ще идва с годините.

Момчето от Кюстендил вече е заявilo, макар и скромно, за своето творческо присъствие на страниците на сп. „Родна реч“, в „Средношколско знаме“ и в кюстендилския вестник „Звезда“.

На упоритата и талантлива младост трябва да се вярва!

Христо СТОЯНОВ

Есен

На майка ми

Тича лятото с мети протрити —
пъргава, дяволито циганче,
Гонят го в надпревара сланиите,
посребрили със студ косите си.
От полето с лепкави гроздове
изпъзва мошата като вино
тажика и чернолилава.
На асфалта небесен е паднала
от околото на слънцето мигла.
С моя смях като златни монети
аз змеорям небото.
И сама като пъргава циганче
тичам, гонена от мечтите си.

Такава щедри!
Друга
светът едва ли е познавал.
Едно дърво стои на пътя,
за ветровете сякаш е било създадено —
да има къде да шибат своята ярост.
Премръзнало след всяка зима
пак своите клонове е разтваряло,
да има праг на всяка птица.
Сега
стои на пътя:
пренебрегнато,
от болестите цяло издълбано,
сусушено,
но още живо от ветровете.

КОЛКО СТРУВА НАРУШЕНИЕТО НА ТЕХНОЛОГИЧНАТА ДИСЦИПЛИНА

Защо не се изпълнява планът в лозарството в АПК — Павликени? Проблемите не са малко

Шестата петилетка може да се оцени като успешен етап в развитието на АПК — Павликени. Успехите обаче не могат да скрият редицата проблеми, които съществуват в производствената дейност. Няма година през петилетката, в която планът в лозарството да е изпълнен в натура, а само една е изпълнен в стойност. При царевичката производството е нестабилно. Редуват се години, когато се доближаваме до плана, с години на неизпълнение. Миналата година се увеличи неизпълнението и при захарното цвекло, ечемика и фасула.

От всички причини, довели до това положение, две са основни: неадекватните резултати от борбата с плевелите и неадекватността на растително-защитните мероприятия за опазване от болести и неприятели.

Възможностите за ръчна обработка както във всички комплекси, така и при насамалата. Единственото, на което може да се разчита в борбата срещу плевелите, е химизацията и механизацията. До този изход е стигнала отдавна, разработвани са много мероприятия, но практиката показва, че само това не е достатъчно, защото голяма част от лозята са заплевелени. Вярно, по-добре е тяхното състояние в Паскалевец, Карансево, Сломар, Дъс кот, но на другите места степенуване не може да се прави. Не може да се изпълни както трябва задачата за изчисляване на лозя за ръчна обработка на кооператори и служители. Трудно започна и бавно се разширява работата с отклоняващите се секции. Миналата година се изработи такава секция и за тесно редовите лозя, но докато ста не това те буренясаха.

Химическият начин за борба с плевелите също не се внедрява широко. Като причина ръководствата на производствените подразделения изтъкват недостатъчната прискачка техника и некачествената й работа. Затова хербицидите са в складовете, а не в лозята.

Една от причините е, че предприятието на комплекса за трайни насаждения не трябва да се занимава с всичко в растениевъдството, както беше миналата година. Сега ние го освободихме от неговите културни и вниманието на ръководство и кооператори се съсредоточава изключително върху лозята и овишните градини. Изградят се 10 агрегатни групи от механизатори и кооператори, чието изпълнение се обявява не с изпълнението на градините норми, а със състоянието на заплевелените площи. В бригадите стават нове се изработват допълнителен брой отклоняващи се секции за всеки трактор. Изградят се една растително-защитна бригада.

Трябва да се отбележи, че върху ефективността на работата оказват влияние и причини, които не могат да се решат само в АПК. Сега „Болгар“ и резервни части за тях не се произвеждат. Наличните трактори бързо се изнасят и ако нещата не се променят, ще трябва да се изкореняват тесноредовите лозя през ред, а те не са ни как малко — 18 000 дка. Въпреки заявките и нуждите се отпускат по-малко дизелови брани в университетски лозарски машини със захват 3,5 м.

Не може да се отмени и въпросът за изтичането на работната ръка от селското стопанство. Въпреки че има

регламент, той не се изпълнява от предприятията в другите отрасли. Без да се съгласява с ръководството на АПК се вземат работници в керамичния завод в Бутново, свинекомплекс, цеховете в Сломар, Карансево, Дъс кот.

Разбира се, проблемите има и в други области на нашата дейност, по-важно е, че те се виждат и се вземат мерки за тяхното решаване. Затова стремежът е с по-добри организации и дисциплина тези мерки да станат ефикасни.

Радко ПАНАВАНОВ
зам.-председател на АПК — Павликени

Лаборантите Галина Караманджиева и Бяня Николова от централната заводска лаборатория при химическия комбинат „Свилоза“ — Свищов добре съчетават производствената и комсомолската си дейност.

Снимка Иван ДИМИТРОВ

IX преглед на ТНТМ

ДА ИМАШ СВОЕ МЯСТО

Разнообразна и плодотворна е дейността на клуб за техническо и научно творчество на младежите при ХК „Свилоза“ — Свищов.

В Целулозен завод е извършена реконструкция на концентратор ДКП-63 с икономически ефект 10 000 лева от младежка бригада с ръководител инж. Никола Ганев. Променило е качеството на двигателите към пневмо-преобразователя, осъществява

но досега с метално въже, което често се късало. Сега е поставен аксиално-радиален лагер за осъществяване на въртането, като за обратна връзка се използва вавитата под тялото пружина. В работни условия реконструкцията показва добри резултати.

Интересна е и работата на Георги Попов и Златко Врайков от ТЕЦ — метод за премахване натрупването на чужди по дъното на кот-

ДРУЖБА ЗА ДРУЖБА, ВЯРНОСТ ЗА ВЯРНОСТ!

По случай 28-годишнината от Първия договор за приятелство, сътрудничество и взаимна помощ между НРБ и ЧССР

С този възглас преди 28 години великите синове на българския и чехословашкия народ Георги Димитров и Клемент Готвалд подписаха в Прага Първия договор за приятелство, сътрудничество и взаимна помощ между Народна република България и Чехословашката социалистическа република. В традиционни приятелски отношения и братски чувства между двата народа беше осъществен за бележителен исторически акт, който ги издига на качествено ново равнище, в ранг на официална международна политика. Значението на българо-чехословашкия договор най-ярко и точно беше характеризирало думите на Г. Димитров: „... С подписа на този договор ние си даваме дума и като правителства, и като народи, и особено като работнически класи да вървим с твърди и решителни крачки по спасителния път на мира, демокрацията и прогреса... Да имаме вяра в своите собствени народни сили, в своето народно единение, ... в силата на нашия най-голям и най-верен приятел и съюзник — великия Съветски съюз!“

През изминалите години развита на отношенията между НРБ и ЧССР, между БКП и ЧКП, всестранното сътрудничество във всички области на живота потвърдило историческата дългогодишна и целасъобразност на договора. На двете страни са горди, че са осъществили двете главни предначертания на договора: да се съдейства за изграждането на социализма, да се защитава мирът и сигурността в Европа и света.

В икономическата област българо-чехословашките отношения се развиват все по-динамично в рамките на многостранното сътрудничество между транзит-членки на СИВ. За периода 1971—1975 г. на стокообмена между двете страни в сравнение с периода 1966—1970 година отб-

ляза увеличение от 95 на сто и достигна сумата 1 милиард и 200 милиона рубли. В изпълнение на двустранните икономически споразумения — с днешната петилетка се осъществява ново увеличение на българо-чехословашкия стокообмен с около 60 на сто. Двете страни интегрират усилията си и в областта на научните изследвания.

През 1968 година България и Чехословашия сключиха нов Договор за дружба, сътрудничество и взаимна помощ. С него бяха затвърдени постигнатите бележителни резултати и бяха набелязани нови общи цели в съответствие със съвременните изисквания на социалистическото строителство.

Разменените посещения на първите ръководители на двете партии и държави другарите Тодор Живков и Густав Хусак, съответно през 1972 и 1975 година, ознаменуваха на чалото на нов, още по-висок етап в по-нататъшното укрепване на братската дружба, искрено приятелство и асестранно сътрудничество между двете страни, партии и народи.

На международната арена България и Чехословашия се придържат към единната съгласувана и миролюбива външна политика на социалистическата общност начело със Съветския съюз. Двете страни дават своя принос за укрепването на организацията на Варшавския договор, за превръщането в живота на всички инициативи насочени към укрепването на мира и сигурността в Европа, към превръщането на международното разведряване в необратим процес.

Българската комунистическа партия и Чехословашката комунистическа партия, които се опират на пълната подкрепа и доверие на своите народи, от здрави марксистко-ленински позиции водят решителна борба срещу всякакви прояви на антисоветизъм, за единство и сплотеност на международното комунистическо и работническо движение. Те оказват безкористна помощ на всички национални и патристични сили, които се борят срещу империализма, колониализма и расизма, на всички страни, тръгнали по пътя на националната независимост, свободата и прогреса.

Варни на девиза „Дружба за дружба, вяност за вяност“ Българий и Чехословашия рамо до рамо с братските страни, с великия Съветски съюз и ленинската КПСС, уверено вървят към тържеството на социализма и комунизма.

Ст. господинов

РПК — Горна Оряховица В ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ДЕКЕМВРИЙСКАТА ПРОГРАМА

РПК — ГОРНА ОРЯХОВИЦА — 13 04 000 стокооборот, пълно и комплексно са доволняване нуждите на населението от всички видове стоки при висока култура на обслужване. 110 търговски обекта, 45 от които работят по новите форми на обслужване и реализират 60 на сто от общия стокооборот — това са параметрите на разнообразната търговска дейност на кооперацията.

РПК — ГОРНА ОРЯХОВИЦА — 65 обекта за обществено хранене с 4 242 000 стокооборот. Нов хотел-ресторант в Поликраище, нови закусвални в Долна Оряховица, Масларево, Горски горен Тръмбеш. А най-характерното за работата на кооперацията в областта на общественото хранене е стремежът към структурна промяна на заведенията и увеличаване на обектите за масова консумация, подобряване на столовото хранене, разнообразяване асортимента и подобряване качеството на кухненското производство.

РПК — ГОРНА ОРЯХОВИЦА — реален принос в увеличаване производството, изкупуването и реализацията на селскостопански произведени

СУ „Водстрой“ — Велико Търново търси да назначи

ОБЩ РАБОТНИК към ремонтната работилница; АУТОМОНТОРИ от III до VI разред. Справка — телефон 2-19-84.

2-2

ПРОДАВАМ „Булгарено-10“, гара Горна Оряховица, блок 37, домашен телефон 85-69-59 — след 17 часа.

ПРОДАВАМ „Москвич — 403.“ Справка — Велико Търново, след 18.30 часа, телефон 2-47-08.

ЗАМЕНЯМ къща с двор с. Драганово, Великотърновско с подобна в Русенско. Русе — 2-31-09.

ПРОДАВАМ „ЗАЗ-966“ — запазен. Справка — Велико Търново, ул. „Гео Милев“ 37 — след 17 часа.

ДСО „Мототехника и автосервиз“ —

Велико Търново

с ъ о б щ а в а

на своите клиенти, че в магазин на „Белявско шосе“ РАЗ ПОЛАГА С ЛЕКИ АВТОМОБИЛИ МАРКА „ВАЗ 2103“ в следните цветове: жълти, зелени, сини и сив червени, които се продават на граждани, претендващи депозитни вноски както следва: от № 35 001 до 40 000 включително. Клиентите, които желаят да закупят такива автомобили и претенжават депозитни вноски към клон в рамките на посочените номера, да се явят в информацията на същия в срок от 5 дни от датата на настоящото обявление и да направят своите заявки.

2-1

СП „Комунални услуги“ — Пещера

с ъ о б щ а в а.

че произвежда градински пейки по 39.90 лв. бр. Жалая щите да закупят могат да направят писмена заявка до предприятието, като съобщат банковата сметка и адреса, на който да изпратят поръчката. Превозът се извършва с кола на ДАП за сметка на купувача. Справки на телефон 22-92, 22-96 — гр. Пещера.

3-2

Фабрика за преработка на пластмаси — Велико Търново

търси да назначи

СТРУГАРИ — мъже
ШЛОСЕРИ — мъже
ЕЛ. ТЕХНИЦИ — мъже
КОНФЕКЦИОНЕРИ — мъже и жени
ШПИЦЬОРИ — мъже и жени
Заплащане по тарифна ставка и премии. Постъпване веднага. Справка — служба „Личен състав“, телефон 2-18-11.

3-2

Завод за автоматични везни — Ляковец

и м а

вакантни места за:
ИНЖЕНЕРИ и СРЕДНИ ТЕХНИЦИ за Базата за техническо развитие към завода
ХУДОЖНИК
СТРУГАРИ
ШЛОСЕРИ
РАБОТНИЦИ в бойдинята
ЕЛЕКТРОКАРИСТИ
За справки — „Личен състав“ при завода, телефон 20-70 вътрешен 79.

3-3

Първостепенна окръжна болница

„Д-р Ст. Черкезов“ — Велико Търново

търси да назначи

РАБОТНИЦИ за пералнята — гладачки — 3
ПОМОЩНИК-ГОТВАЧ
РАБОТНИЦИ в кухнята
ТЕЛЕФОНИСТКА на 6-часов работен ден
ДЪРВОДЕЛЕЦ
СТРОИТЕЛЕН РАБОТНИК
ПОРТИЕР
САНИТАРИ — 14
Справка — „Личен състав“, телефон 2-68-41, вътрешен 293.

2-2

Българската енергетика през сегмата петилетка

В динамичния икономически напредък на България енергетиката има определено място. През изтеклата шеста петилетка потреблението на електрическа енергия у нас достигна 29 милиарда kWh, а в 37 на сто повече, отколкото през петата петилетка. Нови електроцентрали с обща мощност 3000 мегавата, допълниха сто паяската карта на страната ни. С изграждането на АЕЦ „Козлодуй“ България се нареди сред 20-те страни в света — производители на „атомно“ електричество.

Тези постижения са основа за върху която и през седмата петилетка енергетиката ще се развива като водещ отрасъл на стопанството, в съответствие с икономическата стратегия на Партията в периода на изграждане на развитото социалистическо общество.

Потреблението на електрическа енергия ще нараства с около 9—10 на сто годишно а общата мощност на електроцентралите към 1980 година ще достигне 10 000 мегавата, което показва че през следващите пет години ще бъдат въведени в действие 3000 мегавата нови мощности. През следващата петилетка и в перспективата главно направление в развитието на енергетиката ще бъде използването на ядрена енергия. С още 880 мегавата ще увеличи мощността си Първа атомна край Козлодуй. Още през тази

година АЕЦ ще осигури 18,19 на сто от общото производство на електрическа енергия у нас.

С голямата си значимост за националното ни стопанство се открояват и обектите на топлинната енергетика — разширяването на ТЕЦ „Варна“ с 630 мегавата и ТЕЦ „Марица-изток-3“, която ще има мощност 840 мегавата. В третата източномаритска централа ще бъде приложена нова схема на изгаряне на нискокалоричните лигнитни въглища, при която отдава способността на сушилнен завод. Тези технологии ще бъдат внедрени и във всички блокове на ТЕЦ „Марица-изток-2“.

В годините на петилетката се предвижда да бъдат построени и редица обекти на хидроенергетиката. Ще продължи топлофикацията на промишлените предприятия и селищата, като се разширят топлофикационните централи в София, Русе, Сливен и в други градове на страната.

Суровинната база на енергетиката у нас и през следващите години ще се развива в съответствие с линията за комплексно оползотворяване на местните енергоносители, сред които основен ресурс са въглищата.

Предвижда се през 1980 година годишният добив на въглища в България да достигне 38 милиона тона — с 33 на сто повече от добити

те през 1975 година. Всяко широко ще се използва откритият добив.

Досегашните успехи в изграждането на енергийната база на нашата страна са резултат от плодотворното сътрудничество със страните-членки на СИВ и главно със Съветския съюз. Седмата петилетка ще бъде период на още по-голяма активност на връзките на България с партньорите й от СИВ. Развитието на атомната енергетика у нас ще се осъществява на основата на интеграцията със Съветския съюз.

В органите на СИВ се обсъждат и разработват проблемите на създаване на Единна електроенергийна система на заинтересуваните европейски страни-членки на общността, включително за сътрудничество с югославската енергосистема. Електропроводът Винаца (СССР) — Албъртиш (УНР), който вече се строи, ще бъде главният елемент на тази система. Нашата страна ще има нови високоволтови връзки с енергосистемата на Съветския съюз, по които ще се реализира обмен на електроенергия.

Осигурявайки на народното стопанство доброкачество на електроенергия и въглища, повишавайки непрекъснато ефективността на производството, енергетиката ще бъде един от основните фактори за развитието на производителните сили.

Нели ПЕТРОВА

лите ТП-47. Досега премахането ставаше с оксиген — метод бавен, некачествен и много трудоемък. С новия метод се избягват тези недостатъци, а така също и отровната среда, която се създава в котлите. Икономическият ефект от внедряването му е 10 000 лева.

Младежки колектив от Ремонтно-механичния завод с ръководител Делчо Делчев разработи и внедри дуплексно устройство, предназначено за специални цели и помещени, в които шумът и агресивността на атмосферата изключват употребата на общодостъпните свързочни средства като телефон, разговорна тръба и други.

Особено внимание заслужава „командоапаратът за програмно управление на процес на ксантогениране“, разработен в Целулозен завод от колектив с ръководител Пенчо Георгиев. Апаратът позволява да се управляват 28 електрически и пневматически вериги.

Починът „Всеки младеж — рационализатор на работното си място“ е станал наистина основен и водещ в работата на клуба за ТНТМ при комбината. Това е един от клубовете в окръга, който отдели заслужено внимание и за повишаване квалификацията и утвърждаването на трудолюбивите на своите членове. Освен традиционните състезания по професии, провеждани съвместно с учениците от училище „Н. Катранов“, „Ф. Сакелариев“, СГПУ по химическа промишленост и Техникума по индустриална химия. Особено плодотворни се оказаха срещите със сродни предприятия от системата на Министерството на химическата промишленост. Клубът е приел като своя задача обучаването на стажанти и ръководството на кръжоците, касаещи химическата промишленост. Той издава свой бюлетин „Новостя“, фототабла. Навременна и необходима е и кинолекторията „Новости в техниката“. Със своя ентузиазъм и конкретни дела младите творци на техническия прогрес от ХК „Свилоза“ убедително доказват, че имат свое извоювано място в движението за ТНТМ.

Милко ВЪРБАВСКИ

Признателността на горнооряховчани

По случай 125 години от рождението на Георги Измирлиев

Горещ от нетърпение час по-скоро да се включи в подготовката на бъдещото въстание, Георги Измирлиев не дочака другарите си Стефан Стамболов и Христо Караманов. Той първи преминава Дунава и идва в Търновски революционен окръг в качеството си на помощник-апопостол. В продължение на три месеца той безспирно обикаля села и градове, а пламенните му слова зоват за последна разплата. На 28 април Измирлиев е сред дванадесетте горнооряховски четника, които дръзват да излязат срещу турците и него вият първи изстрел възвестява началото на героичните сражения в този край. Заловен и осъден на смърт, пламенният родолюбец и бунтар е обесен на 28 май 1876 година на градския площад в Горна Оряховица. Пред смъртното множество той сам слага въжето на шията си с думите: „Колко сладко е да се умре за свободата на отечеството“.

След 1878 година признателното гражданство не забравя своя любим син, който макар роден в далечния град Горна Джумая, отдава революционния си устрем и плам на хората от Първи революционен окръг. Всяка година след Освобождението в Горна Оряховица се намира гробовна ръка, която слага стръичке цветете на мястото, дето е обесен Измирлиев. Големи възпоменателни тържества се организират по повод 25-годишнината от смъртта му, като присъстват и майката на апостола. Но признателните поколения считат, че това не е достатъчно и на 18 октомври 1891 година е положен основният камък на бъдещия паметник. Пиедесталът построява Горнооряховската община в 1893 година, а бюстът на Георги Измирлиев, дело на професор Марин Василев, е изработен през април 1909 г. Тържествено освящане става на 6 септември 1910 година, като сред най-тачените гости е братът на народния герой. На следващия ден учителският съвет при гимназията определя име то на революционара за пътрон на училището.

Впоследствие е решено девети юни (вече по нов стил) да стане градски празник и в този ден да се отдава почит към делото на Георги Измирлиев, неговите сподвижници и всички паднали по бойните поля горнооряховчани.

Интересни данни за бързо станалото за града традиционен събитие дава „Горнооряховски общински вестник“ в брой 4 и 5 от 1938 година. В четирите страници, богато наситени със снимков материал, се съобщава: „... На път за Търново, по експресния, дойдох една група окр-

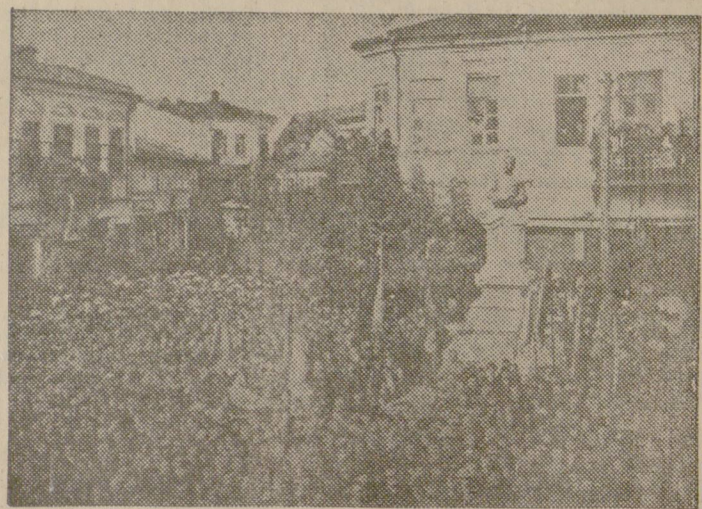
по 50 ученици и ученици от гимназията в Горна Джумая, родния град на Георги Измирлиев... и с подходяща за случая реч... поднесоха пред паметника разкошен венец от живи цветя... Понататък се съобщава за особено любопитен факт: „Идеят за Казанлък, специално за случая, един самолет направи няколко кръга ниско над площада и от името на родната авиация спусна върху паметника лавров венец. Едва ли е имало друг случай, когато цяло едно гражданско тържество да е изпадало в по-голям възторг...“

До каква степен жителите на града благоговейт пред тази светиня, говори още една подробност. Когато по време на земетрасението

през 1913 година паметникът остава на мястото си и само бюстът се повиса на изток, мнозина виждат полчища. И плъзва мълвата, че оттам, от Русия, че дойде по мощ, сила, надежда...

В годините на народната власт паметникът е предмет на особени грижи и внимание. Пред него се организират всички официални празненства, тук първоначално неговите сина, а чавдарчетата стават пионери. Напълно запазен и освещен, паметникът на Георги Измирлиев остана на своето място при основната реконструкция на площада. И още много поколения ще получават тук първите уроци по родолюбие.

Мария ШАЛАВЕРОВА

Момент от откриването на паметника на Георги Измирлиев в Горна Оряховица на 6 септември 1910 година.

Червеният площад

ВЪВ ВРЪЗКА СЪС СЕДМИЦАТА НА ДЕТСКАТА КНИГА И ИЗКУСТВОТА ЗА ДЕЦА ГОСТИ НА ОКРЪГА БЯХА ПИСАТЕЛЯТ ГЕОРГИ СТРУМСКИ, СЪВЕТСКАТА ПИСАТЕЛКА ИРИНА ТОКМАКОВА И ГЕОРГИ ДАНЧЕВ. ТЕ ИМАХА СРЕЩИ И ЛИТЕРАТУРНИ ЧЕТЕНИЯ В РАЗЛИЧНИ СЕЛИЩА, КЪДЕТО БИВАХА ПОСРЕЩАНИ С ГОЛЯМА РАДОСТ ОТ ДЕЦАТА. ТУК ПОМЕСТВАМЕ СТИХОВЕ ОТ ГОСТУВАЛИТЕ ПИСАТЕЛИ.

Гълъбче

Пак е подранило гълъбчето мило.
Пак надудука и си гука, гука.
С песента разбуди всеки — да се труди:
татко — на кофража,
майка — на гаража,
бати Слав — във влака,
на школото — кака.
Аз пък ще замина в детската градина.
Но додето гука гълъбчето гука,
от сърце жадувам да го наричам,
както си гугука весело с дудука.

Георги ДАНЧЕВ

От детството помним ги тези слова — прекрасни, от всички обичани: градът е със гордото име Москва, площадът — Червен се нарича.

В света има много площади, дворци, и много са хората смели, но колкото тук велики творци едва ли са нямали живели.

На път ли потеглят в морета далечни, маршрут ли прокарват във свят непознат за дълг всеки смая да лине привечер ей тъй, на разходка по този площад.

От столица разни, от где не попадат тук гости далечни — от кой ли не град! Я хайде да минем със теб през площада — площад, в старт превърнат на целия свят.

Ирина ТОКМАКОВА
Превел: Христо МЕДНИКАРОВ

Всичко мое

Всичко мое ще се събвда тук,
тук върху родната земя,
дето бяла гълъбца гука
и липа се люшка пред дома;
тук, дето е дъгата свила
своя седеццветен полукръг,
дето брах, за щастие и сила,
детелинов четрилистен стрък;
тук де живот се е обричал
с клетва над револвер и над кръст,
тук, дето Ботев е обичал,
дето Димитров е едигал ръст;
тук, дето Дунав се плиска
и отива Балкана гледа в мен,
тук, под звездата септемврийска,
ще се събвда всичко в моя ден.
Нека да си има по-големи
други и по-хубави земи —
стигат ми полята с пот поени,
из които Искра шуми.
Друг език далече да отеква —
няма чужда реч да заглуши
песничката, трепкала по жетва
надълбоко в нашите души.
Като кърпа везана сияе
и пстрее моята страна,
като родна майчица една е
и като сърцето ми — една.
С делниците ми ще заживея,
радост да споделям и беда.
Всичко мое ще се събвда в нея
и под септемврийската звезда.

Георги СТРУМСКИ

Научно-практически конференции

В понеделник и вторник в Павликени и Елена се състояха градски конференции по трудовото възпитание и професионалното ориентирание на учащите се.

В Павликени в конференцията участие взеха Стефан Христов, първи секретар на градския комитет на БКП, Радослав Радославов, първи секретар на Окръжния комитет на ДКМС, Мария Манева, секретар на Окръжния народен съвет. Доклад прочете Мария Станчева, секретар на градския комитет на БКП.

В Елена гост беше Иван Златев, председател на Ок-

ръжния съвет на Българските професионални съюзи. Доклад изнесе Веселка Катрафилова, секретар

Спомен за героя

В неделя гости от гр. Раднево, Старозагорски окръг, и жители на Овча могила при съставяха на тържественото откриване на мемориалната плоча, вградена в сградата на Основното училище в селото, посветена на дето-герой Антон Маринов Черковски. Роден в Раднево през 1931 година в прогресивно

ма пътя на борбата Баща му е партизан, а майка му, той и малката му сестра са интернирани в Овча могила.

ПРОДАВАМ „Москвич-408“ — комби — 25 000 км. Справка — Габрово, „Венец“ 9, телефон 39-00.

Хиляда страници за Димитров

Днес от 19 часа във Великотърновския клуб на дейците на културата с участието на автора ще ста не обсъждане на книгата „Дните на Димитров, как вито ги видях и записвах“. По този повод тук поместваме рецензия за книгата на Неделчо ГАНЧОВСКИ.

Формално погледнато, книгата „Дните на Димитров, каквото ги видях и записвах“ на Неделчо Ганчовски започва от декември 1945 г. и приключва с траурния юли 1949. В ретроспекция се говори и за събития, станали далеч преди започването на разказа (за „Юба-Ивошевич“ за пътя до центъра на Септемврийското въстание — за „Дайчигския процес, за дейността на Димитров в Коминтерна“). Този похват, използван от Неделчо Ганчовски, допринася за цялостно разкриване образа на Димитров. Мемоарите, които той ни предлага, представляват едно живо и увлекателно четиво. Лаконично, ден след ден, той посочва всички събития, чийто естествен център е Димитров. Неделчо Ганчовски става непосредствен свидетел и участник в тях, тъй като има рядкото щастие продължително време да е секретар на вожда Златомир Георгиев, ред от публикувания дневник е документ. Каква радваща случайност е тази, че на времето се е вслушал в приятелски съвет да описва подробно дните на своето секретарство!

Най-голямата сила на книгата е нейната автентичност. Успех за автора е пресъздаването на вярната атмосфера, обкръжаваща Димитров в периода на първите години от строителството на социализма у нас. Успех е също така по-каването на Димитров не като самотен колос, а като

рожда на българския дух, като превъплъщение на народните сили. Така още веднъж по косвен път е внушен дълбокият демократизъм на Димитров. Много биха загубили мемоарите на Неделчо Ганчовски, ако в тях не бе обрисувал така неподправено образите на видните политични, бойни другари и съратници на Димитров — Васил Коларов, Трайчо Костов, Добри Терпешев, Долорес Ибарри, Клемент Готвалд, Вилхелм Пик и други.

Авторът на двутомника като истински художник улавя онези вътрешна потребност на Димитров да общува с хората. Това той разкрива в дневника си едва ли не с всеки изминат ден. Дали ще посочи разговор с някой обикновен гражданин или ще разкаже за приети делегации от народа; дали ще се спре из някоя (изглеждащи в очите на охраната като „произшествия“) обиколки на Димитров на столицата и в Южна България или ще ни поднесе подробности за някои срещи с дейци на културата; дали ще отдели място за кореспонденцията на Димитров с трудолюбите хора... винаги Неделчо Ганчовски вижда човека Димитров.

Читателят е оставен сам да прави обобщение. Чрез безпристрастно поднесение факти от личния и обществен живот на Георги Димитров Неделчо Ганчовски гласува вярата на читателя за самото неоспорно уещане в цялост на политиката, държавника, мислителя, човека, съпруга и бащата Димитров. Точното формата на дневник се оказва най-подходяща за разкриването на възмъзната им връзка и обусловеност. В каквото и друг вид да беше този мемоар, някоя страна от личността на Димитров щеше да убегне от погледа на автора! Перото на Ганчовски разкрива духа на самоотричане, характерен за семейството на Димитров.

Със замах е показан парламентаризмът на Димитров, с любов — раденият за българско-съветска дружба, с широта — борещт за партийно и отечественофронтовско единство, с дълбока почит — човекът, с дълга и неговите стенограми на реч и неговите секретарските му бележници, които да кончат сачат огромния брой въпроси, занимаващи Димитров; напрегнатото му всекидневие; чудовищната трудолюбивост. Умело Ганчовски вмъкна в разказа си и извадки от чужд дневник — този на лекарите, грижещи се за здравословното състояние на Димитров. Удивителна е при тези прогресивно развиващи се болести упоритостта и силата на Димитров, които му позволяват въпреки всичко да твори. Този Димитров ни е така познат и в същото време така нов! Познат ни е с ерудицията при решаването на редица въпроси, а нов — тъй като едва сега виждаме и в какви условия са създадени бошинист вото от програмните партийни документи и държавни актове.

Такова богатство на идеи и теми крие двутомникът, че с право може да се окарактеризира като най-точното, най-пълното и най-живото представяне на образа на Г. Димитров в неговото всекидневие и обкръжение, в годините на най-успешен творчески кипене. А това е успех не само авторов, но и на цялата българска мемоаристика.

Живодар ДУШКОВ

Присъдена научна степен

Поредната публична защита, която се състоя във Великотърновския университет, беше на дисертацията „Езиково-стилни особености в творчеството на Евтимиевите приемници Григорий Цанблук, Константин Костенечки и Йоасаф Бдински“ на редовната аспирантка Мария Митева Тихова с научен ръководител проф. д-р Иван Гълъбов. Официални рецензенти бяха проф. Светомир Иванчев и доп. Ангел Давидов.

Изтъкната беше високата научна стойност и важните приноси на момента на изследването. Единоточното беше мнението на членовете на Научния съвет при филологическия факултет да бъде присъдена на Мария Тихова степента „Кандидат на филологическите науки“.

Георги МАРИНОВ

ФИЗКУЛТУРА, СПОРТ, ТУРИЗЪМ

С поглед към Монреал-76

Среща на първия секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев с проектоолимпийците от окръга

Вчера в Окръжния комитет на Комсомола се състоя среща на кандидат-члена на Централния комитет и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Никола Василев със състезателите и състезателите, включени в проектоолимпийските национални отбори за Монреал-76. В срещата участваха секретарят на Окръжния комитет на Партията Христо Станев, първи секретар на ОК на ДКМС Радослав Радославов, председател на ОС на БСФС Ненко Невел, треньори, дейатели.

Кратко изложение за подготвящата се на нашите проектоолимпийци, за най-близките им задачи, за възможните им съперници и позициите, до които трябва да достигнат, направи Г. Трифонов, зам.-председател на ОС на БСФС.

Осем са спортистите, които търсят пътя на Монреал: щансисти змс Румен Русев и мс Тодор Тодоров (тренир. Л. Семов), гимнастката кмс Антоанета Рахнева (тренир. И. Невел), лекоатлетките змс Тоня Христова (тренир. д-р Ант. Христов), мс Нели Георгиева, мс Галина Енчева и кмс Алтънка Одаджиева.

(трите с треньор Хр. Атанасов) и мс Николай Лечев (сп. стрелба с тренир. Р. Киров). Отчетени бяха последните резултати на контролни и други състезания, посочено бе, че е нужна пълна мобилизация на силите, за да могат олимпийците не само да имат свои представители на най-високия спортен форум, но и да увеличат приноса за националния спорт в сравнение с постигнатото на олимпийските игри в Мексико и в Мюнхен.

Благодарност за изключителното внимание и грижите на цялата общественост изказаха треньорите Илия Невел и Любомир Семов. Комсомолски поръчения на състезателите-комсомолки връчи Радослав Радославов.

Другарят Никола Василев приветства най-добрите спортисти, благодарни на тях и техните треньори за постигнатото досега, пожела им да могат да успеят си в тази борба за знаменителни политически събития година, да заслужат място в българските борби за Монреал, да представят достойно Родината.

Александър ГЕОРГИЕВ

Мотоциклетизъм

Категорична победа на съветските мотористи

Над 15 000 зрители в третия кръг от турнира за голямата награда на в. „Народна младеж“

- Край Леденик — спортисти от 7 страни
- Земляците — без спортно щастие у дома

Наистина внушителна бе тази гледка — повече от час преди първия старт и толкова след свършването на състезанията от третия тур за голямата награда на в. „Народна младеж“ всички пътници за и от Леденик бяха просто завладени от хиляди моторни превозни средства. Самият мотостадон „Янтра“ се пропукваше по „шевсете“, отрано приотидо повече от 15 000 приятели на спорта на сметието.

Мотоциклетизмът безспорно печели крупни позиции и завчерашното състезание още веднаж показа колко навременна беше инициативата да се построи пъста, да се оформи този китеп комсомолски мотостадон. Топло бяха посрещнати участниците в състезанията — пистовите гачи на Съветския съюз, Полша, ГДР, Унгария, Румъния, Югославия и България. Предстояха двалесет серии, в които се очакваше интересна развръзка. Развоят на борбата показа, че именно на великотърновския „терен“ се разрази най-горещата битка от първите три кръга, получиха се най-големи изненади и... промяна в главното отборно и лично класиране.

Защо да крием? Най-много ни вълнуваше как в редиците на българския национален отбор ще се проявят наши те земляци Орлин Янакиев — началото в главното класиране след първите два кръга, ще подобри ли позициите си Иван Дуналиов. И те събудиха противоречиви чувства. Янакиев явно не бе спокоен от спортното щастие — веднаж спуска гума, когато се виждаше победител, втори път отпадна поради повреда на двигателя. Това го разстрои, а без устойчива психика тук всякаква успех е направо немислим. Орлин успя да прибави към своя чудесен досегашен актив едва... 6 точки (от 15 възможни), като в нито една от петте си серии не овладя върха (две нули и три втори места) и това го лиши от водачеството в главното класиране. Този ден Дуналиов се чувствуваше по-по-лово и вместо 10 точки, колкото извоюва на втория кръг в Шумен, завърши тук с 12 точки. Той показа силна воля, упоритост и в последните две серии, в остра борба със силни единци, финишира първ в останалите три старта беше втори и с еднакъв актив с втория в класиране то за кръга остана на трето място поради това, че има

две първи места в сериите, при три на съветския състезател. Ласкаво се изказа за Орлин Янакиев и Иван Дуналиов националният треньор Георги Пеев: „И двамата са с добра техника, млади, много перспективни състезатели. Още трябва да се работи за психическата нагласа и това важи повече за Орлин“.

Тон на борбата даваха съветските състезатели, като Калмиков (9) и Дюжев (16) имаха единствен сериозен съперник в лицето на поляка Ян Муха. Ще запомним се рията, в която бяха и тримата. Чудесната тактика на съветските спортисти им донесе категорична победа. Така с лавринов венец на мотостадон „Янтра“ завърши Сергей Дюжев с 14 точки, следван също от съветски състезател — Виктор Калмиков — 12 т., Иван Дуналиов — 12 т., А. Евтимов — 11 т., Н. Манев — 11 т., Ян Муха — 10 т. и други. Отборни победители са също съветските мотористи, които събраха 26 точки, пред Полша — 18, НРБ — 17, ГДР — 15, Румъния — 13, Унгария — 3 точки.

След великотърновския кръг в главното лично класиране начело излезе Калмиков с 36 точки, следван от Дюжев и Манев с по 34, Орлин Янакиев и Ян Муха с по 32 точки и други. Отборно поведоха също съветските състезатели със 70 точки. След тях е българският национален отбор с 66, Полша с 65, ГДР с 42, Румъния с 30, Унгария с 20 точки.

Александър ТОШЕВ

НА ПЪРВО МЯСТО

В завършилото окръжно първенство по футбол на малки врати на колективите от системата на местната промишленост отборът на Комбината за услуги в Полски Тръмбеш се класира на първо място. Записани бяха победи над съставите на Ресен с 4:2, Комбинат за услуги в Лясковец — 3:1, над състава на Радио-телевизионни услуги (ВБТ) с 14:1.

Футболистите от П. Тръмбеш ще участвуват и на зонални състезания.

Илия АНГЕЛСКИ

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: 5000 Велико Търново ул. „80 септ. Левски“ 9. Телефони: главен редактор — 2-04 58, зам.-главен редактор — 2-05 26, секретариат — 2-04 58, 2-04 59, 2-04 60, 2-04 61, 2-04 62, 2-04 63, 2-04 64, 2-04 65, 2-04 66, 2-04 67, 2-04 68, 2-04 69, 2-04 70, 2-04 71, 2-04 72, 2-04 73, 2-04 74, 2-04 75, 2-04 76, 2-04 77, 2-04 78, 2-04 79, 2-04 80, 2-04 81, 2-04 82, 2-04 83, 2-04 84, 2-04 85, 2-04 86, 2-04 87, 2-04 88, 2-04 89, 2-04 90, 2-04 91, 2-04 92, 2-04 93, 2-04 94, 2-04 95, 2-04 96, 2-04 97, 2-04 98, 2-04 99, 2-04 100.